

mærkning angaaer, da sætter ogsaa jeg ganske vist Præis paa et smukt Sprog, skjøndt jeg ogsaa har seet Exempler i Livet paa altsor velvalgte Ord.

Jesfent: Jeg beklager for Sagens Styld at høre den ærede Ordførers Vittringer i Anledning af Vædringsforslaget til § 56, da jeg imødeser med største Sænsynlighed, at, naar det udelædes, vil den hele, ellers med stor Paa-skjønnelse modtagne § 31 tabe Meget af sin Betydning. Forinden jeg forøvrigt frasalder Ordet, skal jeg henstille til den høitagtede Justitsminister, om det maatte behage ham at yttre sig over, hvorvidt ogsaa han er af den Formening, at den foreslaæde Bestemmelse vilde blive en strigende Abnormitet i Lovgivningen.

Justitsministeren: Jeg kan med Hensyn hertil slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse om, at en saadan Bestemmelse er overflødig, idet der nemlig i selve Loven er forekrevet Straf for grov Forsømmelse af vedkommende Bestillingsmand; hvis altsaa Brandfogden gjør sig skyldig i en saadan, vil han være isalden Bøder.

Jesfen: Hertil skal jeg bemærke, at, dersom dog ikke denne nærmest omtalte Forsømmelse blev første Gang anseet som en grov, vilde den end mindre blive anseet derfor i Gjentagelsestilfælde. Da tværigt den ærede Justitsminister har henholdt sig til Ordføreren, og da dennes Vittringer gaae ud paa, at en saadan Bestemmelse vilde være en strigende Abnormitet i Lovgivningen, saa forstaaer det

sig, at jeg ikke vil insistere paa min Indstilling. Saa faaer det at overlædes til Fremtiden at afgjøre, hvorvidt min Vævægrund maatte være rigtig, og hvorledes der i saa Fald vil kunne bødes paa Sagens Stæbne; og jeg skal saaledes frasalde mit Vædringsforslag.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen optager dette Vædringsforslag. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Wulff: Jeg skulde blot henstille til Udvælget, om det ikke maatte finde, at Ordet „stikker“ i første Linie af § 51 kunde bortfalde, da jeg troer, at det let kunde give Anledning til, at en Brandfoged kunde skyde sig ind derunder og derved forarsage Stæde.

Ordføreren: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at i det oprindelige Udkast var det bestemt, at Sognefogden først skulde forvisse sig om Ildbranden, før han gjorde Brandalarm; men dette sandt Udvælget at være altsor omstændeligt og altsor lang en Omvej; men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at det vil være ønskeligt, at en Brandfoged paa et blot løst Rygte skulde kunne sætte en heel By i Vævægelse, men at det derimod bør være overladt til hans Conduite, naar han sandt, at dette burde skee. Anyttig Brandalarm er ikke blot til Uleilighed og Besvær for mange Folk, men det sløver ogsaa Jvereren for at indfinde sig, naar der virkelig er Fare paa færde, og er saaledes ogsaa fra et reent Brandvæsens Standpunkt en betænkelig Sag.